

Beboerdemokrati er en god ting. Det støtter vi. Men hvis beboerdemokratiet betyder, at man ændrer fundatsen for nogle selskaber, så er man selvfølgelig kommet for langt ud. Og derfor bør vi efter min mening – og det er også henvendt til boligministeren – overveje, hvordan vi kan løse det problem.

Helt specielt bliver det selvfølgelig i forhold til den ændring af ældreboligloven om en renovering af plejehjemmene og en udvidelse af deres servicearealer, som vi gennemførte før jul, og hvor vi netop åbnede for, at selvejende institutioner kunne komme ind på linje med kommunerne. Vi skulle nemlig trække det tilsagn tilbage med dette lovforslag. Men i øvrigt støtter vi det med glæde fra radikal side.

Kirsten Jacobsen (FP):

Hvis dette lovforslag skal betegnes som en reform af reglerne om det almennyttige boligbyggeri, så har jeg svært ved at få øje på reformen, men jeg har jo også hørt, at regeringen har taget sig en reformpause.

Men jeg skal da gerne medgive boligministeren, at der også er nogle fornuftige ting i forslaget. Vi er f.eks. i Fremskridtspartiet helt enige i, at de habilitetsregler, som man nu indfører, er bedre end dem, vi har nu. Men det betyder ikke, at vi synes, de er gode nok. Vi ville gerne have haft, at repræsentantskabet direkte skulle vælge et bestemt kommunalbestyrelsesmedlem og ikke bare beslutte, at kommunen kan udpege en.

Vi ser også forslaget som en slags lex Lejerbo, og det vil sige, at der ikke må være selskaber, hvor man på forhånd har udelukket, at beboerne kan få flertal, og det støtter vi også. Det var jo også en tåbelig konstruktion.

Vi synes, der mangler nogle mere håndfaste forretningsførerkontrakter, og jeg vil gerne tilslutte mig kritikken af indskrænkningen af bygherrekredsen, og så skal jeg i øvrigt lade være med at beskæftige mig mere med det, for nu er der jo gjort opmærksom på, hvad vi alle sammen mener.

Men i og med, at man flytter beslutningen væk fra Folketinget, er der jo også tale om, at man flytter ansvaret væk fra boligministeren, og når man læser hele kompendiet eller telefonbogen, eller hvad vi nu skal kalde den, så opdager man jo i og for sig mange morsomme ting, og det er jo dejligt, at man også indimellem får lidt underholdning, når man skal læse sådan noget som det her.

Bl.a. kan man i § 182 læse, at boligministeren »kan bemyndige en styrelse under ministeriet til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.« Dér har jeg i mit stille sind tænkt, at det jo kunne være, at den tidligere direktør i Slots- og Ejendomsstyrelsen nu skal have en ny styrelse, og at man så flytter tilsynsmyndigheden derover, fordi de er så gode til deres arbejde! Jeg synes ikke, det er rimeligt, at man sådan kan flytte ansvaret til en eller anden styrelse, så man, hver gang der er et eller andet i vejen, hver gang der er en eller anden skandale et sted, kan sige: Det er altså ikke mig; det er de andre. Det har I selv vedtaget i Folketinget.

Jeg synes også, det er lidt underligt, at boligministeren ifølge straffebestemmelserne i § 185 kan bestemme, hvilken straf i form af bøde osv. der skal være, og at man så i øvrigt overhovedet ikke definerer det nøjere – det kan den til enhver tid siddende boligminister finde ud af! – og at man ifølge § 176 kan sige, at hvis det er et selskab, bliver det den juridiske person, der får bøden, og så kan det blive lejerne, der skal betale. Det er jo også yderst retfærdigt!

I forbindelse med det store afsnit om Byggeskadefonden vil jeg i øvrigt spørge, om vi da ikke snart kunne begynde at tænke på at lave en forsikringsordning på det område. De fleste her i Folketinget har jo sagt, at det er en god idé, og at det er noget, vi fremover skal tænke på, og når man så laver en reform, kunne man jo tænke på det.

Der er ting i denne her klods, vi godt kan lide, men når jeg ser den som en helhed, ser jeg den faktisk som en slags betonmonument – og det er ikke et løvemonument, det er nærmest et Løvigmonument – og jeg vil altså gerne se, hvor mange indbyggede musefælder der er i den, inden vi siger, at vi kan stemme for den ved tredjebehandlingen.

Keld Albrechtsen (EL):

Enhedslisten kan ikke komme med nogen som helst indvendinger imod, at man – for at sige det i forenklet form – slår boligbyggeriloven og ældreboligloven sammen under ét under begrebet »den almene bolig«. Det kan muligvis være fornuftigt, og det eneste problem kan måske være det sproglige: at det kan blive vanskeligt at værne sig til at bruge betegnelsen »den almene bolig«. Men det er under alle omstændigheder boligforeninger, vi taler om, og jeg foretrækker i hvert fald at blive ved med at anvende det gode danske udtryk »boligforening«. Så meget om det sproglige.